

[Landbrugsministeren.]
 melser, der tager sigte på en tilpasning af landbrugsloven med den fælles strukturpolitik inden for De europæiske økonomiske Fællesskaber.

Forslaget har under forberedelsesarbejdet været drøftet med landboorganisationerne, og der er af såvel De samvirkende danske Landboforeninger som af Tolvmandsforeningerne skriftligt afgivet udtalelser over forslaget. Disse udtalelser, der desværre gennemgående er ret negative, er vedføjet som bilag til lovforslaget. Jeg kan dog tilføje, at forslaget er blevet positivt modtaget af De samvirkende danske Husmandsforeninger.

De vigtigste punkter i forslaget omhandler følgende forslag:

Der foreslås en vis skærpelse af landbrugspligten, således at der tilvejebringes grundlag for en friere vurdering af, om væsentlige landbrugsmæssige eller samfundsmæssige hensyn taler imod, at der gives tilladelse til, at dele af landbrugsejendomme udstykes til private, rekreative formål eller til udnyttelse af forekomster i jorden, samt grundlag for en friere vurdering af, hvor stor en bygningslod der ved udstykning af en landbrugsejendom kan blive tilbage.

Der foreslås endvidere en vis skærpelse af dyrkningspligten, således at det præciseres, at dyrkningspligten indebærer et principielt forbud mod, at landbrugspligtige jorder tages i brug til anden anvendelse. I forbindelse hermed foreslås en begrænsning af den adgang, der efter de gældende bestemmelser er for ejeren af en landbrugsejendom til at tilplante en del af landbrugsejendommens jorder, idet det foreslås, at denne ret til tilplantning alene omfatter sådanne jorder, der er mindre egnede til landbrugsmæssig anvendelse, og således at der sættes en grænse for, hvor stor en del af ejendommen der frit kan tilplantes.

De således foreslåede ændringer tager sigte på at støtte zonelovs- og fredningsmyndighedernes bestræbelser for friholdelse af det åbne land med det formål at varetage befolkningens rekreative interesser og bevare landskabelige værdier samt modvirke, at der opstår nye frie jorder.

Ud fra samme hensyn samt ud fra ønsket om at tilvejebringe en løsning af de problemer, der knytter sig til fremkomsten af

„ødegårde“, foreslås der endvidere tilvejebragt en bestemmelse i loven, hvorefter der kan meddeles ejere af ubenyttede, forfaldne bygninger på en landbrugsejendom påbud om at fjerne bebyggelsen, såfremt denne ikke inden en rimelig frist bringes i forsvarlig stand.

Det foreslås endvidere, at der gennemføres en begrænsning af den adgang, der efter de gældende bestemmelser er til samdrift af landbrugsejendomme. Muligheden for etablering af sådanne driftsforhold har været et betydningsfuldt led i landbrugets tilpasningsproces. Det er imidlertid min opfattelse, at de gældende bestemmelser i betænkelig grad åbner mulighed for misbrug, da der ikke i loven stilles noget krav om, at jorderne fra de ejendomme, der drives sammen, er bekvemt beliggende for samlet rationel drift, og da der derved åbnes mulighed for etablering af fjerndrift og fjerneje af landbrugsejendomme. Det er klart, at risikoen for sådant misbrug vil forstærkes væsentligt i forbindelse med Danmarks indtræden i De europæiske økonomiske Fællesskaber. Med henblik på en begrænsning af denne risiko foreslås det, at samdrift fremtidig kun skal kunne etableres frit med hensyn til ejendomme, der er beliggende inden for en afstand af 15 km fra hinanden. Dette vil efter min opfattelse i praksis være ydergrænsen for samlet rationel drift af flere landbrugsejendomme. Såfremt det godtgøres, at der foreligger et rimeligt behov for samdrift af ejendomme, der ligger i en større indbyrdes afstand, vil der kunne opnås dispensation. De nye bestemmelser finder i øvrigt kun anvendelse med hensyn til samdriftsforhold, der påbegyndes efter lovens ikrafttræden eller efter lovens ikrafttræden fortsættes af anden person end hidtil.

Ud fra tilsvarende hensyn foreslås der tilvejebragt en begrænsning af den adgang, der efter de gældende regler er til at forpagte landbrugsejendomme. I modsætning til, hvad der er tilfældet med hensyn til forpagtning af dele af en landbrugsejendom, hvor der som hovedregel kræves tilladelse fra landbrugsministeriet, gælder der ikke nogen begrænsning med hensyn til forpagtning af landbrugsejendomme i deres helhed. Da der heller ikke stilles krav med hensyn til forpagteren og dennes kvalifikationer, foreligger der betydelige muligheder for omgævel-